

træde dette Forslag, er det ikke, fordi det ikke anerkender dets Onskelighed, men fordi det anser den nuværende Told for at være saa høj, som Forholdene paa nogen Maade tillade. Allerede nu er Siltetoldens Udbytte i betydeligt Aftagende, hvilket tyder paa, at der findes Indsmugling Sted af disse i Forhold til deres Pris libet omfangsrige Varer. Forhøjes Tolden yderligere, maa det befrygtes, at Indsmuglingen vil tiltage, og derved vil der da baade blive en forøget Præmie paa Uredelighed, og tillige ville Varerne forbyres for Forbrugerne, uden at Statens Indtægt forøges i tilsvarende Grad. Derhos vil en Forhøjelse af Tolden paa Halvskille (Vof. Nr. 94) forøge den i Forveien betydelige Beskyttelse for de indenlandske Pøssement- og Knappemagere.

For Varer, hvori under Halvdelen er Silke, foreslaar et Mindretal at sætte samme Told som for Klæde (32 Sk. pr. Pd.), da det ofte er en ren Ubetydelighed, hvorved disse med Silke isprængte Varer adskille sig fra uldne Varer, og der som Følge deraf jævnlig opstaar Tvistighed mellem de Klarerende og Toldvæsenet om de førstnævntes Bedømmelse.

Endelig har et Flertal stillet en Række Ændringsforslag, hvorved Kreditoplagsretten for Manufakturvarer udvides. Disse Ændringsforslag finde i det Enkelte deres Begrundelse i, hvad der er anført i det Andragende fra Manufakturhandlerforeningen i Kjøbenhavn, som er trykt under Nr. 19 blandt Bilagene til Betænkningen ifjor. Flertallet maa overhovedet anse det for ønskeligt for Omsetningen, at Kreditoplagsret indrømmes i saa vidt et Omfang, som Forholdene tillade. Et Mindretal, som deler dette Syn, antager, at de fremsatte Forslag ikke kunne vedtages uden at indvirke særdeles følelig paa den gode og hensigtsmæssige Ordning af Kontrollen; hvad der tilsigtes, vil i alt Væsentligt kunne opnaas ved, at Toldbeskyttelsen bemyndiges til paa saadanne Steder, hvor der efter Omsetningsforholdene maatte være Trang dertil, ved Udførsel at bevilge Tilbagebetaling af den erlagte Told af saadanne Manufakturvarer, som ere undtagne fra Kreditoplagsretten. Herom stilles derfor Forslag.

Metaller.

Regjeringen har foreslaaet Tolden paa Baand- og Stangjern samt de under samme Position opførte groveste Jernvarer nedsat fra 0,25 til 0,15 Sk. pr. Pd. Udvalgets Flertal foreslaar denne Position gjort toldfri, eftersom den angaar et Raastof af første Vigtighed i økonomisk Henseende. I Forbindelse dermed foreslaar Flertallet tilsvarende Nedsættelser i Tolden for andre Jernvarer (Vof. Nr. 100 og 102).

Tolden paa „alle andre Arbejder af Metal“ det er Kobberfæd-, Gjortler- og en Del Blifkensla-

gerarbejder) er nu 8 Sk. pr. Pd. Regjeringen foreslaar den nedsat til 6 Sk. Flertallet tiltræder dette Forslag, hvorimod et Mindretal ønsker den nuværende Told bibeholdt i 5 Aar og derefter nedsat til 7 Sk.

Olier.

Tolden paa alle Olier er nu 2 Sk. pr. Pd. Regjeringen foreslaar den nedsat til 0,25 Sk. for almindelige vegetabiliske Olier, men vil bibeholde en Told af 2 Sk. for Olivenolie, Nicinasolie og Stenolie. Udvalgets Mindretal finder vel, at de førstnævnte Olier (Vof. Nr. 105) kunne taale en betydelig Nedsættelse, men kan dog ikke billige, at saa godt som hele Beskyttelsen paa een Gang tages fra de indenlandske Oliefabriker, forfjelligt fra, hvad der ellers er iagttaget i Lovforslaget, saa vel som af Udvalget lige over for de beskyttede Industrier. Mindretallet foreslaar derfor denne Position sat til en Told af 1 Sk. subsidiært 0,5 Sk. pr. Pd. Flertallet fraraader denne Forhøjelse, fordi den kun vil komme vore Olieværker til gode paa Publikums Beføstning.

Udvalgets Flertal foreslaar at nedsætte Tolden paa Stenolie samt de andre Olier, der staa under samme Position (Nr. 106), til 1 Sk. pr. Pd. i Betragtning af den tiltagende Betydning, Stenolie har som almindelig Forbrugsartikel. Den stieblikkelige Nedgang i Indtægten, som derved vil bevirkes, vil efter Flertallets Mening meget snart indvindes, da Indførselen af Stenolie vistnok kan ventes at ville tiltage i samme stærke Forhold som hidtil. Vedtages saavel dette Forslag som det foransførte Mindretalsforslag, vil Tolden for alle Olier kunne sættes til 1 Sk. i Stedet for som hidtil til 2 Sk. — Et Mindretal fraraader Nedsættelsen i Tolden paa Stenolie, fordi denne Told ikke kan anses for trykkende, men giver Statskassen en betydelig og stadig stigende Indtægt.

Hele Udvalget foreslaar at udstille „ikke nævnte tjæreagtige Destillater“ fra Position Nr. 105 og overslytte dem til den toldfrie Position Nr. 43, hvor de efter deres Beskaffenhed høre hen.

Papir.

Tolden paa Tryk- og Skrivpapir er nu 2,5 Sk. pr. Pd., hvilket i det Væsentlige virker liget et Indførselsforbud. Regjeringen foreslaar den nedsat til 1,5 Sk., men Udvalget med Undtagelse af Mørk mener, at Tolden paa denne Artikel kan taale en endnu større Nedsættelse og bør nedsættes saa meget, som Hensynet til den indenlandske Papirfabrikation paa nogen Maade tillader, da den baade hører til de almindeligste Forbrugsartikler, og det af Hensyn til Dplysnings Udbredelse er